

pr. Pd. i Told høist vil give en Mindre-Indtægt af c. 1200 Rd. Da man fremdeles i Forslaget har gjort det meget betydelige Skridt at ophæve Position 146 i Lov af 4de Juli 1863 (Nare og aabne Varer) og at reducere Tolden paa disse Artikler fra 48 p. til 16 à 12 p. pr. Pd., er der ingen Grund til at bibeholde Udfonbringen for et meget underordnet Indførselskvantum's Vedkommende. Specielt maa vi fremhæve, at der ikke er Grund til at behandle hvide Trikotager paa en særlig Maade, da den Beskyttelse af 13 p. pr. Pund, som alle svære Domsunds-Trikotage-Sager efter Lovforslaget vilde opnaa, endnu er for høi til at kunne fremkalde en livlig Indførsel, og Forfjellen af 4 p. pr. Pund, som oven berørt, i sinantsej Henseende ingen Betydning kan have.

Som en anden Bestemmelse i anførte Gruppe, hvor Principet for Behandlingen af ensartede Varer efter deres Beskaffenhed ikke er gennemført, maa vi fremhæve Anmærkningen til Position 87.

I Henhold hertil tillade vi os at foreslaa:

ad Position 87. Anmærkningen affattes saaledes:

„Andre Snore end fornævnt som andre Arbejder af Stoffet“.

ad Position 92. Ordene: „al Slags Trikotage samt filerede, hællede og lignende Arbejder, Kniplinger og Blonder“ udgaa.

Den anden Gruppe af Vædringsforslag vedrører Bestemmelserne om, hvilke Manufakturvarer der kan være Gjenstand for Kreditoplag. I Foreningens Indstilling til Generaldirektoratet foreslog vi en fuldstændig Kreditoplagsret for alle under „Manufakturvarer“ henhørende Positioner, og om vi end maa erkjende, at der i det Væsentlige er taget Hensyn til vore Dnsker, og Kreditoplagsretten er bleven betydelig udvidet, maa vi dog beklage, at ei heller her Stridtet er gjort fuldt ud, men at enkelte Undtagelser ere gjorte.

Om man end allerede ved Loven af 1ste Februar 1797 § 55 har anerkjendt det Beretigede i, at Handelsstanden paa Grund af det Forskud, denne maa staa i for de Afgifter, der under Navn af Told paa Varer afkræves hele Landets Befolkning, indrømmedes Kreditoplaget, maa vi dog erkjende, at Hovedmotivet for os til at ønske Kreditoplagsret for alle Manufakturvarer er det, som vi tro, berettigede Dnske om at have uhindret Udgang til at kunne sælge vore Varer paa det Marked, som er os fordelagtigt, og afgisfri Raadighed over vor Kapital, vor Tid og vor Dydighed for at kunne træde i uhindret Konfurrence med enhver fjern eller nærliggende Handlende. Det er i denne Henseende ligesaa vigtigt at have Kreditoplagsret for saadanne mindre Gjenstande, som: Blonder, Baand, Bændler, Knapper etc., som for de større Artikler; thi mange Handlende gjøre de nævnte Varer til deres Specialitet, saa at de blive Gjenstand for Omsætning i store Kvantiteter, hvorfor det er af Bigtighed for dem, at Udførselen ikke umuliggjøres ved en indskrænket Kreditoplagsret. Fremdeles bør det tages i Betragtning, at naar man vil tænke paa at kuytte Forbindelser med vore nærmeste Naboer eller forsyne vore egne Kolonier, bør vi ogsaa være istand til at forsyne dem med alle de Artikler, de søge; for den Kunde, der kommer her for at blive asforteret, er det en Nødvendighed, at han kan faae ikke alene de fleste, men alle de Varer, han skal bruge, paa eet Sted, da han ellers vil foretrække at reise noget længere. At henvise til Afbenyttelse af Frilagerne er ikke tilstrækkeligt, da de ere indskrænkede i Omfang og Tilgængelighed, og ingen Handlende kan have fuldstændig Affortiment begge Steder, hvorfor fremmede Kjøbere overhovedet vilde meget liden Lyst til at ofre Tid paa at besøge dem.

Den simpleste og naturligste Maade at understøtte de Handlendes Virksomhed paa i denne Retning er ved en fuldstændig Kreditoplagsret at give dem fri og uindskrænket Raadighed over deres Varer. Den Kjendsgjerning, at vor Handelsbranche, som især for en gros Handelens Vedkommende i en lang Aarække havde ført en hensygnende Tilværelse, først ved de efterhaanden indtraadte Medsættelser i Toldbestatningen og ved de ad administrativt Veie udvikede Lettelser i Kreditoplagsforholdene har taget et saadant Opsving, at nu ikke alene vore egne Detailhandlere, som forhen næsten udelukkende indkjøbte deres Forbrug hos Udlandets Mellemandlere, men ogsaa en stor Del af Nabolandets forsyne sig fra de næsten i enhver Gren opstaaede en gros Forretninger heri Riget, hvorved en betydelig Indtægt tilflyder Landet, er af saa stor Betydning, at